

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΓΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2019. Β' ΛΟΥΚΑ

Κυριακού οσίου, Πέτρωνίας μάρτυρος

Έτος 12^ο Τεύχος 546

Το νόημα της αγάπης

(Αντώνιος Bloom Μητροπολίτης Σουρόζ)

Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος

Το νόημα της αγάπης είναι το νόημα της ζωής, επειδή αγάπη, παρότι πολύ συχνά πιστεύουμε ή φανταζόμαστε, δεν είναι ένα απλό συναίσθημα. Όταν μιλάμε για τον Θεό, και λέμε ότι ο Θεός είναι αγάπη, δεν

εννοούμε ότι Αυτός είναι ένα συναίσθημα δίχως τέλος. Εννοούμε κάτι βαθύτερο απ' αυτό: ότι ο Θεός είναι πλούτος ζωής και ύπαρξης. Και αυτό βρίσκει εφαρμογή στην δική μας ανθρώπινη αγάπη.

Κάποιος που κατέχεται από την αγάπη είναι ένας άνθρωπος που έχει μέσα του πλούτο ζωής, στον οποίο η αίσθηση της ζωής, η δύναμη της ζωής είναι τόσο πλήρης, τόσο σπουδαία, ώστε αυτή η αγάπη είναι σίγουρη για τον εαυτό της. Και αυτό γεννάει χαρά, κουράγιο, ενθουσιασμό, και πηγαινει τόσο βαθιά ώστε φτάνει πέρα από τον ίδιο το θάνατο.

Η Αγία Γραφή λέει ότι η αγάπη είναι πιο δυνατή από τον θάνατο. Πράγματι είναι πιο δυνατή επειδή έχει τοποθετήσει τον εαυτό της μέσα από την πληρότητα της, την δύναμή της, την ένταση της στο βασίλειο της ανάστασης, στο βασίλειο της αιώνιας ζωής. Και αυτός είναι ο λόγος που η αγάπη είναι ικανή για μια έσχατη θυσία, όχι μόνο όταν προσφέρουμε και δεχόμαστε, αλλά με το να θυσιάζει κάποιος την ίδια του τη ζωή, γιατί αυτή η ζωή, εάν προσφέρεται, σημαίνει ότι την κατέχει κάποιος στην πληρότητα της. Είναι πλούτος ζωής που εκφράζεται μέσα από την έσχατη θυσία. Ίσως να θυμόσαστε τα λόγια του Χριστού: « Κανείς δεν μου αφαιρεί την ζωή, την προσφέρω ο ίδιος ελεύθερα ». Η αγάπη, η πληρότητα της ζωής που αυτή εκφράζει, είναι άτρωτη. Οι άνθρωποι μπορούν να μας πάρουν τη ζωή, μπορούν να μας υποβάλλουν σε οποιαδήποτε δοκιμασία, και όμως ένας άνθρωπος παραμένει αλώβητος επειδή κανένας στη πραγματικότητα δεν του αφαιρεί την ζωή· το πρόσωπο που αγαπάει προσφέρει.

Θα ήθελα να σας δώσω ένα παράδειγμα. Στη διάρκεια της Ρωσικής Επανάστασης μία μητέρα με δύο παιδιά κρυβόταν σε μια μικρή πόλη. Ένα βράδυ ήλθε μια γυναίκα, τόσο νέα, στα είκοσι της χρόνια, και της είπε ότι επρόκειτο να συλληφθεί τη νύχτα για να εκτελεστεί. Η μητέρα κοίταξε τα παιδιά, και η καινούργια της φίλη της είπε, « Μην ανησυχείς, πήγαινε και κρύψου.» Και η μητέρα είπε, « Πως θα μπορούσα να φύγω με αυτά τα παιδιά. Θα με εύρισκαν σε δυό ώρες.» «Όχι », είπε η άγνωστη φίλη της, «Θα μείνω πίσω, θα δώσω το δικό σου όνομα και ίσως να εκτελεστώ, αλλά εσύ θα δραπετεύσεις.» Και έτσι έκανε.

Αυτή ήταν μια πράξη αγάπης, που απορρέει από μια τέτοια πληρότητα ζωής, από μια τέτοια βεβαιότητα ότι η ζωή δεν τελειώνει, και ότι μονάχα με την ολοκλήρωση που θα εύρισκε στο θάνατο της θα μπορούσε να κάνει αυτήν την πράξη. Κανένας δεν έχει μεγαλύτερη αγάπη από εκείνον που θυσιάζει την ζωή του για τους φίλους του. Αυτός που το κάνει μόνος του ελεύθερα, προσεγγίζει την εκπλήρωση του νοήματος της ζωής, επειδή η ζωή αξίζει μόνο γι' αυτό που κάποιος ζει, και η ζωή φτάνει τούτη την πληρότητα όταν όλα τα πράγματα που μπορούν ανθρώπινα να γίνουν, γίνονται πέρα από το φόβο, με χαρά, με βεβαιότητα.

Αυτό είναι για μένα το νόημα της αγάπης. Τέτοια πληρότητα ζωής, που θα μου επιτρέψει να δεχτώ να γίνω απόλυτα ευάλωτος, ποτέ να μην κάνω πίσω, ποτέ να μην αντιστέκομαι, να προσφέρω τον εαυτό μου μέχρι την τελευταία στιγμή, δίχως διάκριση σε κανέναν με μια βεβαιότητα ότι η

αγάπη ποτέ δεν θα νικηθεί, ότι η αγάπη είναι πιο δυνατή από τον θάνατο· γιατί αγαπάμε σημαίνει ότι έχουμε ήδη απαρνηθεί τον εαυτό μας και γινόμαστε κοινωνία, αυτή είναι η κοινωνία ζωής με τον Θεό, που είναι ο ίδιος αγάπη. Αμήν.

(Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης)

Ο Χριστός συγκινείται, όταν αγαπάμε τον πλησίον μας πιο πολύ από τον εαυτό μας, και μας γεμίζει με θεία ευφροσύνη. Βλέπεις, Εκείνος δεν περιορίσθηκε στο «αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν», αλλά θυσιάσθηκε για τον άνθρωπο. Όσοι έχουν αυτή την αγνή (Αρχοντική) αγάπη, είναι γεμάτοι από καλοσύνη, γιατί μέσα τους έχουν τον Χριστό και στο πρόσωπο τους ζωγραφισμένη την Θεότητα.

Όσοι πονάνε πολύ και για την σωτηρία όλου του κόσμου και βοηθάνε με τον τρόπο τους (αγωνιζόμενοι) και εμπιστεύονται τον εαυτό τους ταπεινά στα χέρια του Θεού, αυτοί νιώθουν και την μεγαλύτερη χαρά του κόσμου, και η ζωή τους τότε είναι μια συνεχής δοξολογία, γιατί φτερουγίζουν εσωτερικά σαν Άγγελοι, δοξολογώντας μέρα-νύχτα τον Θεό.

Όσοι όμως εργάζονται ταπεινά και αποκτούν αρετές και σκορπούν ταπεινά, από αγάπη, τα μυστικά τους βιώματα, είναι οι μεγαλύτεροι ευεργέτες, διότι δίνουν πνευματική ελεημοσύνη και βοηθούν πολύ θετικά τις αδύνατες ή τις κλονισμένες ψυχές στην πίστη. Εκείνοι πάλι που πετάνε ακόμη και τον εαυτό τους στον κόσμο, από αγάπη, αφού πέταξαν πια τον κόσμο από μέσα τους, αυτοί πετάνε πια στον Ουρανό και δεν πιάνονται από τον κόσμο. Η καλοσύνη μαλακώνει και ανοίγει την καρδιά, σαν το λάδι την σκουριασμένη κλειδαριά.

Όσοι πλησιάζουν τους πονεμένους, πλησιάζουν στον Θεό φυσιολογικά, διότι ο Θεός πάντα βρίσκεται κοντά στα πονεμένα Του παιδιά. Τα φιλότιμα παιδιά του Θεού, που βοηθάνε στο σήκωμα των Σταυρών των συνανθρώπων τους, ο Θεός τα δυναμώνει πνευματικά και τα απαλλάσσει από Σταυρούς (δοκιμασίες). Η καλοσύνη είναι μία από τις πολλές ιδιότητες του Θεού, γι' αυτό πάντα σκορπάει χαρά, διώχνει σύννεφα, ανοίγει καρδιές σαν την ανοιξιάτικη λιακάδα που βγάζει άνθη από την γη, θερμαίνει ακόμη και τα φίδια και τα βγάζει από τις παγωμένες τους τρύπες, για να χαρούν και αυτά την καλοσύνη του Θεού.

Όταν δεν έχει καθόλου να δώσει σε έναν φτωχό και πονάει η καρδιά του, τότε κανείς κάνει ανώτερη ελεημοσύνη διότι κάνει ελεημοσύνη με αίμα της καρδιάς. Διότι αν είχε κάτι και έδινε θα αισθανόταν και χαρά, ενώ όταν δεν έχει να δώσει αισθάνεται πόνο στην καρδιά. Εμείς με την λογική μας δεν αφήνουμε τον Χριστό να δουλέψει. Μάθετε το σωστό Ευαγγέλιο τώρα, αν θέλετε να γίνετε άνθρωποι «Ευαγγελικοί», όχι Προτεστάντες!

(Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας)

Ξέρετε τι λέει ο Κύριος Ιησούς Χριστός για την φοβερά του Κρίση, γιατί θα δικαιωθούν οι δίκαιοι; Μόνο εξαιτίας της αγάπης τους και για τα έργα της αγάπης που είχαν κάνει. Θα κληθούν υιοί του Υψίστου και θα λάμψουν σαν τα άστρα του ουρανού. Και αυτοί που δεν είχαν αγάπη και δεν έκαναν έργα ελεημοσύνης θα κληθούν υιοί του διαβόλου και θα μοιραστούν μαζί του την αιώνιο βάσανο.

Από τον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο, το μέγα απόστολο της αγάπης, έχουμε μάθει ότι η αγάπη είναι πλήρωμα όλου του νόμου. Η ευσπλαχνία είναι και αυτή όλος ο νόμος του Χριστού, διότι και αυτή πηγάζει από αγάπη.

Τι λοιπόν πρέπει να κάνουμε για να αποκτήσουμε την αγάπη; Ω, αυτό είναι μεγάλη υπόθεση, είναι ο σκοπός της ύπαρξής μας, όλης της ζωής μας. Γι' αυτό μας έπλασε ο Θεός, για να Τον πλησιάζουμε. Γι' αυτό ζούμε, για να γίνουμε υιοί του Υψίστου, για να τελειοποιούμαστε και να Τον ποθούμε.

Ποιο δρόμο πρέπει να ακολουθήσουμε; Να πορευόμαστε διά μέσου της στενής πύλης, την ακανθώδη και τεθλιμμένη οδό, χωρίς να φοβόμαστε την θλίψη και τον πόνο γιατί είναι η αρχή του καλού... Να προσεύχεστε «Κύριε, δώσ' μου την θεία αγάπη, μάθε με να αγαπάω όλους τους ανθρώπους, και αγενείς και αναιδείς, ακόμα και ανόητους και ασεβείς, όπως Εσύ, Κύριε, όλους μας αγαπάς, τους καταραμένους και αμαρτωλούς ανθρώπους».